

RESUMEN / **RESUM** / ABSTRACT

El treball que es mostra a continuació planteja l'anàlisi d'un dels espais més singulars de la Ciutat de València des del punt de vista arquitectònic... i urbanístic. No es tracta d'un entorn històric encara que s'emplace en part del cor vell de la Ciutat. Tampoc no presenta un patrimoni edificat antic, però representa un cas singular i extraordinari de renovació urbana. La Avinguda del Baró de Càrcer de València, que es projectà com *Avinguda de l'Oest*, es defineix com un nou espai, per tipologia i usos nous, que constitueix l'actualització de Ciutat Vella front a l'abandó que pateix amb l'auge dels exitosos eixamples.

Darrere el centenari complert del seu primer plantejament al 1911, el seu interès radica a l'evident modernitat de les primeres peces construïdes i pel conjunt sencer. Damunt d'això, la seua construcció singular i perllongada, i especialment la seua inconclusa terminació, fan necessari un replantejament de la seua situació. L'eco de les reformes urbanes del segle XIX és arreplegat a principis de segle XX en uns plans que no seran executats fins superada la Guerra Civil espanyola. La dificultat econòmica i social d'eixe moment, sumat a una excessiva delegació municipal en la iniciativa privada, provocaran que només es culmine la primera fase del projecte total. Així, el traçat que havia d'unir la Plaça de Sant Agustí amb el Pont de Sant Josep es quedarà detingut a l'altura del Mercat Central, fase primera del projecte i verdader objectiu de la proposta d'obertura a fi d'un progrés conjunt de la ciutat. Eixa situació de conclusió ajornada desunflarà l'interès social i inversor, derivant en un nou gradual abandó accentuat amb l'aparició de successius pols de centralitat en la ciutat. L'escassa implicació administrativa, limitada a la concessió de beneficis i incentius, avocarà la iniciativa privada a verdaderes realitzacions heroiques en la construcció individual dels edificis.

El pas del temps concedeix a l'àmbit urbà de l'Avinguda de l'Oest una nova dimensió, com a punt de centralitat i lloc preferent dels recorreguts socials i culturals de València. Al seu torn, el seu patrimoni construït adquireix la pàtina unificadora que dona el pas del temps, remarcant la singularitat del conjunt construït. És per això que arriba el moment de reprendre la renovació d'este important espai de Ciutat Vella, la seua actualització i definitiva inserció en la ciutat.

El present treball arreplega, així, les tres lectures d'una mateixa realitat de l'avinguda: estudiant la seua gènesi urbanística, analitzant la seua materialitat arquitectònica i, finalment, plantejant la proposta de requalificació d'un espai urbà que pot ser un dels escenaris protagonistes de la Ciutat Vella de València del segle XXI.

Finalment, aquest treball incideix al vessant més característic de l'Avinguda com un extraordinari entorn que recull importants exemples d'una arquitectura racionalista expressionista amb un matis local, des de les línies proposades per un expressionista Goerlich, fins la construcció dels diferents edificis a mans d'eminents figures de l'arquitectura valenciana de l'ample període entre 1940 i 1975. Tot això mereix una revisió de les proteccions a l'arquitectura valenciana del segle XX, així com considerar l'Avinguda de l'Oest com el cor d'un interessant catàleg d'arquitectura racionalista expressionista a la ciutat de València.

Vaja així, a continuació, un treball que és una mostra d'eixe repensar la ciutat històrica i la seua actualització sobre un espai tan singular com és l'Avinguda del Baró de Càrcer de València, des d'este moment "*Avinguda de l'Oest*", de la que es pot concloure que compta, per si mateixa, l'episodi més profund de plantejament de regeneració urbana de la València del segle XX.